

عنوان مقاله:

رها سازی 40 سر سنجاب ایرانی (Sciurus anomalus) پس از سال نگهداری در اسارت در دو زیستگاه متفاوت با هدف کمک به ابقای نسل حیوان

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره دامپزشکی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ایمان معماریان - گروه آموزشی علوم بالینی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

امیر رستمی - گروه آموزشی علوم بالینی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

الناز محمدی - گروه آموزشی علوم بالینی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

علیرضا وجهی - گروه آموزشی علوم بالینی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سنجاب ایرانی (Sciurus anomalus) در استان های آذربایجان غربی، کردستان، چهارمحال بختیاری، ایلام شمال استان فارس در جنگل های بلوط رشته کوه زاگرس زندگی می کند. بدلیل عدم تولید مثل سنجاب ایرانی در اسارت همچنین شکار بی رویه و غیر قانونی نسل این حیوان در طبیعت در خطر قرار دارد. آزادسازی تجربی سنجاب های قرمز خاکستری در نقاط مختلف جهان انجام شده است. در یکی از موفق ترین این تجربیات که Venning همکاران بر روی سنجاب قرمز (Sciurus vulgaris) انجام داده اند، تنها 50% از سنجاب ها پس از 6 ماه زنده مشاهده شدند. در سایر تلاش های انجام شده نتایج رضایت بخشی حاصل نشده است. تعداد 40 سر سنجاب ایرانی که به مدت سال در اسارت نگهداری می شدند، در دو زیستگاه مختلف (هر زیستگاه 20 سر) رها سازی شدند. برای هر دو گروه پیش از آزاد سازی مسائلی از قبیل قرنطینه کردن، آزمایشات سلامت همچنین کنترل بیماری هایی از جمله آلودگی به انگل های خارجی، Coccidiosis، Metabolic bone disease، Upper respiratory infections، مد نظر قرار گرفت. همچنین در مورد هر دو زیستگاه مورد بررسی زمان مناسب برای آزاد سازی این حیوانات در فاصله ماه های اردیبهشت تا شهریور تعیین شد. لانه هایی که برای نصب روی درختان مناسب بوده در برابر رطوبت مقاوم باشند، یک ماه قبل از آزاد سازی آماده شدند. زیستگاه اول (زیستگاه آزمایشی) یکی از باغ های خصوصی دارای درختان مخروطی بلند در اطراف تهران زیستگاه دوم (زیستگاه اصلی) جنگل های بلوط استان چهارمحال بختیاری در نظر گرفته شدند. ظرف های مناسب برای غذا آب روی درختان نصب شد تا در روزهای نخستین سنجابها گرسنه نمانند. پس از نصب لانه ها در لانه ها باز شده سنجابها با دوربین تا زمان خروج از لانه ها تحت نظر قرار گرفتند. در زیستگاه اول وجود باقیمانده های غذا، مشاهده سنجابها در جستجوی غذا روی زمین مخروط های نیم خورده کاج نشان از حضور سنجابها داشت در زیستگاه دوم با قرار دادن فرستنده های رادیویی حیوانات تحت نظر قرار گرفتند. در زیستگاه آزمایشی پس از 18 سال سر از سنجابها زنده مشاهده شدند تنها 2 سر از آنها مرده یا ناپدید شده بودند که این بهترین نتیجه در بین نتایج کسب شده در تمامی مطالعات پیشین می باشد. در زیستگاه اصلی تا ماه بعد از رها سازی سر از سنجابها غیر قابل ردگیری اعلام شدند. تحقیقات تکمیلی در زمینه آزاد سازی در زیستگاه اصلی لازم بنظر می رسد.

کلمات کلیدی:

anomalus Sciurus، Sciurus vulgaris

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/840516>

